YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

13 päivänä kesäkuuta 2002 *

Asiassa C-286/01,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään aluksi P. Nemitz ja B. Mongin, ja sittemmin H. van Lier, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Ranskan tasavalta, asiamiehinään aluksi G. de Bergues ja A. Bréville-Viéville, ja sittemmin G. de Bergues ja V. Dan, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut avoimen verkon tarjoamisen (ONP) soveltamisesta puhelintoimintaan ja teleyleispalvelusta kilpailuympäristössä 26 päivänä helmikuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/10/EY (EYVL L 101, s. 24) 32 artiklan ja EY 249 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kaikkia kyseisen direktiivin ja erityisesti sen 6 artiklan 3 ja 4 kohdan ja 10, 21 ja 26 artiklan täytäntöönpanon edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja F. Macken sekä tuomarit C. Gulmann (esittelevä tuomari) ja J.-P. Puissochet,

julkisasiamies: J. Mischo,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 23.4.2002 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut EY 226 artiklan nojalla kanteen, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 19.7.2001 ja jossa yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan toteamaan, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut avoimen verkon tarjoamisen (ONP) soveltamisesta puhelintoimintaan ja teleyleispalvelusta kilpailuympäristössä 26 päivänä helmikuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/10/EY (EYVL L 101, s. 24; jäljempänä direktiivi) 32 artiklan ja EY 249 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kaikkia direktiivin ja erityisesti sen 6 artiklan 3 ja 4 kohdan ja 10, 21 ja 26 artiklan täytäntöönpanon edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2 Direktiivin 32 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on toteutettava direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet 30.6.1998 mennessä ja että niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

3 Kehotettuaan Ranskan tasavaltaa esittämään huomautuksensa direktiivin täytäntöönpanosta kansallisessa oikeudessa, komissio antoi 19.7.1999 päivätyllä kirjeellä tälle jäsenvaltiolle perustellun lausunnon, jossa se kehotti tätä toteuttamaan direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet kahden kuukauden kuluessa lausunnon tiedoksiantamisesta.

4 Ranskan viranomaiset vastasivat komission perusteltuun lausuntoon toimittamalla tälle 22.10.1999 päivätyllä kirjeellä alustavan asetusehdotuksen, jonka tarkoituksena oli täydentää direktiivin täytäntöönpanoa.

5 Kyseiset viranomaiset ilmoittivat komissiolle 19.1.2001, että 3.1.2001 oli annettu laki nro 2001-1 hallituksen valtuuttamisesta panna täytäntöön päätöksillä yhteisön direktiivejä ja eräitä yhteisön oikeuden säännöksiä (loi n° 2001-1 portant habilitation du gouvernement à transposer par ordonnances des directives communautaires et à mettre en œuvre certaines dispositions du droit communautaire, JORF 4.1.2001, s. 93).

6 Koska komissio katsoi, että se ei voinut käytettävissään olevien tietojen perusteella todeta, että direktiivin ja erityisesti sen 6, 10, 21 ja 26 artiklan täydellisen täytäntöönpanon edellyttämät toimenpiteet oli lopullisesti toteutettu Ranskan lainsäädännössä ja että ne olivat tulleet voimaan, se päätti 19.7.2001 nostaa käsiteltävänä olevan kanteen.

7 Ranskan hallitus ei kiistä, että perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä kaikkia direktiivin säännöksiä ei ollut vielä pantu täytäntöön. Se väittää kuitenkin, että täytäntöönpanomenettely on päättymässä.

8 Se väittää tältä osin, että direktiivin 6 artiklan 3 kohta ja 10 artiklan 2 kohta on pantu täytäntöön tekijänoikeuksia ja posti- ja teletoimintaa koskevien lakien yhteisön oikeuden mukaisiksi muuttamisesta 25.7.2001 tehdyn päätöksen nro 2001-670 17—19 §:llä (ordonnance n° 2001-670 portant adaptation au droit communautaire du code de la propriété intellectuelle et du code des postes et télécommunications, JORF 28.7.2001, s. 12132, oikaisu JORF 20.10.2001, s. 16564). Tämä päätös toimitettiin sen mukaan komissiolle 1.8.2001 ja 3.10.2001 päivätyillä kirjeillä.

9 Ranskan hallitus väittää lisäksi, että direktiivin 10 artiklan 1 kohta ja 21 artikla on pantu täytäntöön 8.1.2002 annetulla asetuksella nro 2002-36 posti- ja teletoimintalain L. 33-1 §:n nojalla myönnettyihin lupiin liitettyjen sopimusehtojen eräistä vakioehdoista (décret n° 2002-36 relatif à certaines clauses types des cahiers des charges annexés aux autorisations délivrées en application de l'article L. 33-1 du code des postes et télécommunications, JORF 10.1.2002, s. 585), josta ilmoitettiin komissiolle 31.1.2002.

10 Ranskan hallitus väittää direktiivin 6 artiklan 4 kohdan osalta, että kyseistä säännöstä ei ole vielä pantu täytäntöön Ranskan oikeudessa, koska neuvoa-antavaa menettelyä on noudatettava. Kyseinen hallitus väittää direktiivin 26 artiklan osalta, että se on päättänyt perustaa erityisen "puhelinalan sovittelua" koskevan järjestelmän kuluttajariitojen ratkaisemiseksi. Kyseisen järjestelmän käyttöönottoa koskeva menettely on sen mukaan vielä neuvotteluvaiheessa, johon kaikki ne, joita asia koskee, osallistuvat.

11 On todettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan arvioitaessa sitä, onko jäsenvaltio jättänyt noudattamatta jäsenyysvelvoitteitaan, on otettava huomioon jäsenvaltion tilanne sellaisena kuin se on perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä, eikä yhteisöjen tuomioistuin voi ottaa huomioon tämän jälkeen tapahtuneita muutoksia (ks. mm. asia C-279/00, komissio v. Italia, tuomio 7.2.2002, Kok. 2002, s. I-1425, 10 kohta).

12 Nyt esillä olevassa asiassa on selvää, että direktiivin täytäntöönpanoa ei ole saatettu päätökseen siinä määräajassa, joka perustellussa lausunnossa on sitä varten asetettu.

13 Yhteisöjen tuomioistuin on lisäksi toistuvasti todennut, että jäsenvaltio ei voi myöskään sisäisen oikeusjärjestyksensä oikeussääntöihin, toimintatapoihin tai tilaan vetoamalla perustella sitä, ettei se ole noudattanut direktiivissä säädettyjä velvoitteita ja määräaikoja (ks. mm. asia C-423/00, komissio v. Belgia, tuomio 17.1.2002, Kok. 2002, s. I-593, 16 kohta).

14 Sen vuoksi on todettava, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut kyseisen direktiivin 32 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kaikkia direktiivin ja erityisesti sen 6 artiklan 3 ja 4 kohdan ja 10, 21 ja 26 artiklan täytäntöönpanon edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

Oikeudenkäyntikulut

15 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut Ranskan tasavallan velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja koska tämä on hävinnyt asian, Ranskan tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Ranskan tasavalta ei ole noudattanut avoimen verkon tarjoamisen (ONP) soveltamisesta puhelintoimintaan ja teleyleispalvelusta kilpailuympäristössä**

26 päivänä helmikuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/10/EY 32 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kaikkia kyseisen direktiivin ja erityisesti sen 6 artiklan 3 ja 4 kohdan ja 10, 21 ja 26 artiklan täytäntöönpanon edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2) Ranskan tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Macken Gulmann Puissochet

Julistettiin Luxemburgissa 13 päivänä kesäkuuta 2002.

R. Grass

kirjaaja

F. Macken

kolmannen jaoston puheenjohtaja